

Hellen Rinell
c/o Holmquist
11342 S Church st.
C h i c a g o.

Göteborg den 1 febr. 1950.

N:r 297.

Min raraste lillasyster!

Så grym jag har varit mot dej och mot David och mot Oscar och mot alla människor. Men i går skrev jag faktiskt ett sånt häb litet brev till min älskade svåger. Och nu börjar jag på några rader till dej. Och jag skall väl börja med att framföra en del ursäkter. Från slutet av nov. och 3 veckor framåt var Hansson sjuk. Han har ett dåligt hjärta. Knappt hade väl han kommit tillbaka förr än Bertil Borgvall, min kamrat, fick influensa. Och det tog väl bortåt 14 dar eller vad det var. Under ett par tre veckor kring årsskiftet jobbade jag de flesta kvällar till kl. 21. Det var egentligen för att man får gjort så lite av sitt eget arbete då man skall försöka hjälpa till med deras arbete som är sjuka. Själv har jag varit så kry som jag inte varit på mycket länge. Jag har inte ens haft en släng av influensa, som så oerhört många människor haft denna höst och vinter. Och jag känner mej trots allt riktigt bra alltfört. För detta är jag så tacksam. Och så är jag så glad för att Hella är hemma om 2 mån.! Ja, först ringde jag och talade med Frida och frågade vem som sköter om lägenheterna, då Kalle är sjuk. Ja, sa hon, det är väl Axel och Henry -- -. När jag då sa att det handlade om en lägenhet till dej så sa hon att det får du allt tala med Kalle om, för det vill han nog ordna själv. Jag sa att jag trodde inte att det var lämpligt att besvara honom med det nu, varför jag bad henne nämna det. Så var hos dom en hel kväll och höll på att trötta ihjäl Kalle. Och då nämnde han om det själv och menade att han skulle nog försöka. Men det är ju så ovisst hur snart det kan bli. Nu är det ju så bra att det finns ett rum på Sthlmsgat. och ett på Lemansgatan 10 där va kan placera dej tills du får lägenhet. Och Roy vill bo ihop me sin mamma. Det var väl han som bad mej fråga Kalle om jag minns rätt 8 dar i söndags for Kalle till Hultafors för att försöka få ner sitt blodtryck. Ett par dar senare for Frida också dit. På torsdag em. talade jag med dom båda i tel. och dom lät rätt pigga, fastän Kalle låg. Doktorn hade placerat honom i sängen så fort han kom upp. Men på fredag morron, då han steg upp, så föll han omkull på golvet. Och dörren var låst. Frida hade sitt rum i en annan våning, så hon var inte till hands. Han kom i alla fall fram till dörren och fick vridit om låset, så dom kom in. Då sa doktorn att Kalle hade 270 i blodtryck, vilket han inte fått veta förut. I går hade jag ett samtal på 4 per. med dom och Kalle var ju mycket bättre även om han är väldigt trött. Det var väldigt tomt att inte ha dom med på vårt annars så trevliga distriktmöte. Denne Erik Rudén är något alldeles fantastiskt. Det är som om han kunde lyfta vilket möte som helst till nästan vilken höjd som helst. På söndag förm. sysslade han med Jes. 40, dess senare del kanske mest. Han talade om hur hela folket var slaget, alltig låg nere. Det hela var hopplöst. Då reser Jesaja sej på sina fötter och sjunger denna lovsång. Han erinrade också om hur det var, då Händel skapade sin "Messias". H. var alldeles slut, ledde i fullständig misär och fordringsgarna jagade honom. Han var en slagen man. Då reser han sej upp på sina fötter och sjunger "Hallelujakören"! Ni har ju en predikare i familjen. Han kan väl lägga ut texten vidare för er. R. höll på söndagsmiddagen ett timslångt allmänt orienterande missionsföredrag omspännande alla de länder där vi ha eller komma att få något jobb för Gud. Han talar gärna om Oscar i sina missionstal och predikningar. Och han beundrar honom kollossalt. R. bodde hos mej och jag på Sthlmsgt. Han tråvs så bra i mitt

varelse bara jag försvinner själv. Och jag är så glad att kunna
Den 15-20 ds skall han få en son av Kerstin eller kanske det blir
en dotter. Jag tröstade honom med att hos oss blev den 7 en grabb.
Olle var hos mej en stund i går.. I dag kl. 12 gick han med Grips-
holm till N.Y. via Bremer-Hafen och Halifax. Dom kom hem i tisdags
efter en fruktansvärd utresa och en skaplig hemresa. Olle var sjuk
en dag. Men så fick han något av doktorn och klarade alla de följande
stormarna fint. Det var nog en besvikelse för honom att dom
inte får beblanda sej med passagerarna. Han hade hoppats på den
vägen få mycke engelska. Han var också besviken över att han inte
hade en enda rad från er, bara en ring, som han inte visste vad
den skulle vara till innan han kom hem, så vitt jag kunde förstå.
Han sökte i alla fall upp Ruth Lindhe och hade hälsningar och i
burk kaffe med hem till tant från henne. - Det är synn om Olle.
Han har det hemskt och sörjer Aina så ~~mycket~~ förfärligt. Han sa

att han haft det så svårt under den här resan för Ainas skull.
Hon träffade som hastigast ett par gånger en ung amerikan, som hon
tydiligen har blivit förälskad i. Olle har haft så svårt för att
släppa henne. Men jag tror att han i går kväll eller i natt skrev
till henne att han nu också tagit ställning. Han sa att han skulle
göra det åtminstone. Nu gör det inget om ni rör vid det i brev.
Kanske Dodo, som haft en liknande erfarenhet, kunde skriva några
rader som kunde göra Olle gott. Rudén var förargad på Aina, för
han tyckte att hon behandlat Olle illa. Hon vill ha honom stående
på reserv i händelse den andre skulle dra sej. Ja, jag vet inte.
Jag vet bara att våran Olle lider förfärliga kval. Gud hjälpe ho-
nom. - Ja, nu har jag inte svarat på dina brev ändå. Det får be-
stämt vara till en annan dag. Nu kan jag i alla fall lägga på detta
brev i morron bitti med de allra käraste hälsningar till er alla